

M. A. ULJANOVALLE

8. V. 02.

Rakas äiti! Pari päivää sitten sain Manjashalta Volgan maisemaa esittävän kortin onnitteluineen. Suuri kiitos hänelle. En tiedä, oletteko saaneet viime aikoina säännöllisesti kaikki kirjeeni? Tätä korttia paitsi en ole saanut teiltä enää pitkään aikaan mitään.

Oletko kirjeenvaihdossa J. V:n kanssa, joka on nyt Pietarissa eikä ole siihen luultavasti kovinkaan tyytyväinen ja siksi suunnittelee takaisinmatkustamista?

Toivon kohta tapaavani sinut³⁴⁶, rakkaani. Kunhan matka vain ei sinua rasittaisi kovin. Pitää välttämättä valita päiväjunat ja viettää yöt hotelleissa. Ulkomailla hotellit eivät ole kalliita ja niissä voi levätä yön mainiosti. Täkäläiset junat kulkevat nopeasti ja pysähtyvät vain hetkeksi, joten on aivan mahdotonta matkustaa monta päivää yhtä mittaa ilman lepoa.

Odotan kärsimättömänä tietoa matkalle lähdöstäsi. Ehkä lähetät sähkösanoman Venäjältä tai rajan takaa, kun istuudut kauttakulkujunaan? Se olisi paljon mukavampaa.

Aioin pyytää sinua ottamaan mukaasi yhtä ja toista sinne jättämistäni liinavaatteista, mutta nyt ajattelen, ettei kannata: se, mitä minulta jäi, oli luultavasti tarpeen Mitjalle ja hän on ottanut ne mukaansa, Venäjältä taas ei kannata ostaa uusia ja tuoda tänne. Mutta jos on jäänyt jotain, mitä kukaan ei tarvitse, voisit panna mukaan (ei tietysti paljon, ettei se rasittaisi sinua).

Saksassa ja Itävallassa neuvoisin käyttämään pikajunia (3. luokassa pieni lisämaksu, mutta jouduttaa huomattavasti matkaa) ja laatimaan aikataulukon kotona ostaen

sitä varten Hendschel's Telegraphin. Manjasha esim. varmaankin tuntee tämän matkaoppaan.

Syleilen sinua hellästi, rakkaani, parhaimmat terveiseni kaikille teille.

Sinun V. U.

Lähetetty Lontoosta Samaraan

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljutsija”
aikakauslehden 11. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan
